

הרה"ג מוהר"א מרקוס ז"ל בס' „החסידות“ (צ' קכ"ד), יספר מה שידוע
 בקראקא, שפ"א הי' הרה"ק רמ"ל בקראקא בבית מדרש של מגלה עמוקות
 וראה שם אברכים שקבעו להם שיעור ציון בס' „מורה נבוכים“ להרמב"ם ז"ל,
 נער בהם בנויפה על הגותם בספר זה שלא עשאו הרמב"ם ז"ל אלא עבור בני
 צולוסיא שעסקו בפילוסופיא של אריסטו והעו אחריו, אבל לא בעד אברכים
 מפלגי תורה שאין להם שום מושג בפילוסופיא ולא קשה להם כלל, וא"כ מה
 להם לאברכים כאלה לבקש אחרי קושיות וספיקות, כדי שיחפשו אח"כ למצוא
 תירוצים, מוסב שלא יקשה לכם ולא הצטרכו לתירוצים... הבע"ב שבבית המדרש
 חשבו זאת לפגיעה בכבודו של הרמב"ם ע"כ קנסו את הרה"ק רמ"ל לביישו ברבים
 ולהעמידו ב„הקינע“ שהי' קבוע בחומת ביהמ"ד כידוע א).

הרה"ק מוהרש"ב מפשיסחא ז"ל סיפר, שבילדותו הי' אצל הרה"ק רמ"ל
 ז"ל ואמר לו דברי תורה בהלכה ע"פ דקדוק בהרא"ש שמקדים בהלכותיו את
 המאחר, וע"ז אמר לו הפשט. ואח"כ אמר לו הרמ"ל, דע כי לא בכוונה עיינתי
 לתוך דקדוק זה, אלא שהשכל של התירוצן עלה ברעתי בלומדי ההלכה ודבר

א) גם על הגר"א זצ"ל יסופר, כי רב גדול בא לקבול לפניו על איזה אנשים
 שבבית מדרשו שקבעו למורה בספר „מורה נבוכים“, ואמר הגר"א ז"ל: הרמב"ם
 ז"ל חברו ואני מצוה שלא לדמוד בו (ע' עליות אל"ה הערה ה'). והבעה"ב דק'
 קראקא החמירו יותר מהגר"א ז"ל לענוש קשה את הרה"ק רמ"ל זצ"ל.

רבי משה לייב מסאסוב ז"ל

רמז

זכמה הוא, וחמשת איזה דקרוק לתלות בו השכל הנ"ל ולא מצאתי רק דקרוק זה
תליתי בו השכל ההוא, וסיים כן תדע בני, כי הרמב"ם ז"ל שחיבר הספר מר"נ
לא הקשה מקודם את הקושיות ולחקור אח"כ לתדן הקושיות, שא"כ קודם. שמצא
זירוק אף כמעט כמו רגע ח"ו הי' נפרד מדביקותו ית"ש ומקדושת ישראל, אלא
ודאי שהוא ידע מקודם כל השכליות והחכמות שעפ"יו לא הי' קשה לו כלל
מעולם שום קושיא, אך רצונו הי' לזכות את בני דורו להודיע להם ה"דעת",
הוצרך להודיע להם שמתורן בזה כו"כ קושיית, ועתה מי שלומד הס' מר"נ
כסדר לומד תחלה הקושיות ואח"כ התירוק נמצא בעת שעומד בהקושיא או אינו
יהודי, ועתה בני בינה זאת. — ואמר או הרה"ק מפשיסחא שמאו לא למד הס'
מר"נ כסדר ובדאי הי' לומד התירוצים קודם הקושיות.